

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **D. M.**
zastoupený advokátem JUDr. Miroslavem Ondrúšem, Ph.D., LL.M.
sídlem Čs. Legií 1719/5, 702 00 Ostrava- Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2024 č. j. MSK 121454/2024, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 31. 10. 2024 č. j. MSK 121454/2024 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Miroslava Ondrúše, Ph.D., LL.M., sídlem Čs. Legií 1719/5, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 19. 11. 2024 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2024 č. j. MSK 121454/2024, kterým bylo zamítnuto

Shodu s prvopisem potvrzuje

odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru správního (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 8. 2024 č. j. KRNOOSP-120041/2024 svrc, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 4 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě vymezil tyto žalobní body:

- 1) Správní orgány obou stupňů nedostatečně zjistily skutkový stav věci, neboť nebyly provedeny výsledky všech zasahujících policistů. V policejním vozidle byli přítomni tři policisté, a to J. M., který se zaučoval a seděl na zadním sedadle, I. V., který seděl na místě spolujezdce a P. S., který seděl na místě řidiče. V dané věci však byli vyslechnuti pouze J. M., který měl výhledové podmínky značně omezené oproti policistům sedícím vpředu, a I. V. Žalobce proto navrhl výslech P. S., který přestupek po celou dobu řešil s kolegou V., a který seděl na místě řidiče a měl tak nepochybně lepší výhledové podmínky než J. M. Žalobce poukázal na výpověď svědka V., který připustil, že si hovorové zařízení mohl splést s jiným předmětem. Žalovaný však návrhu na výslech P. S. nevyhověl pro nadbytečnost.
- 2) Žalobce dále namítl, že ve skutkově téměř identické věci žalovaný rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání (rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2024 č. j. MSK 110849/2024). Proto žalobce namítl porušení principu právní jistoty a práva žalobce na spravedlivý proces, jakož i zásady legitimního očekávání, když správní orgány rozhodovaly odlišně ve skutkově i právně obdobné věci. K zásadě legitimního očekávání žalobce citoval relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to rozsudek ze dne 16. 3. 2010 sp. zn. 1 Afs 50/2009).
- 3) Dále žalobce zpochybnil výpověď svědka M., když dle žalobce není možné, aby všichni tři policisté sedící na různých místech ve služebním voze v jednom okamžiku spatřili žalobce a viděli, že drží v ruce hovorové zařízení. Svědek vypověděl, že seděl vzadu za oběma kolegy, avšak bez přesné specifikace konkrétního místa. Tato skutečnost je zásadní, neboť jeho zorné pole a výhled musel být odlišný od řidiče a spolujezdce. Není tak objektivně možné, aby všichni tři policisté spatřili žalobce v naprosto stejný okamžik. Během zlomku vteřiny rovněž nemohli s jistotou určit, že se jednalo o mobilní telefon, který uviděli okamžitě. Navíc svědek V. připustil, že si mohl hovorové zařízení splést s jiným předmětem. Dále žalobce rozporoval výpovědi policistů z hlediska jejich rozporu s přímým důkazem – videozáznamem. Nelze přikládat výpovědím policistů vyšší význam jen proto, že jejich výpovědi jsou v některých částech nápadně shodné. Skutečnost, že je videozáznam ve své podstatě pro posouzení viny žalobce nepoužitelný, ostatně vyplývá ze samotného napadeného rozhodnutí. Žalobce rovněž odkázal na judikaturu NSS (rozsudek ze dne 26. 7. 2022 č. j. 10 As 339/2020-44). Dle žalobce je nutné provést vyšetřovací pokus na místě, současně navrhl nové provedení výslechu všech svědků, jakož i výslechu žalobce a provedení znaleckého posudku, kterým bude zjištěno, zda s ohledem na rychlost jízdy, vlastnosti vozidla žalobce a postavení policistů, mohli spatřit předmět, který žalobce držel v ruce.
3. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správních spisů. Dále uvedl, že pokud žalobce poukazuje na rozhodnutí žalovaného

sp. zn. DSH/21352/2024/Zaj, nejedná se o obdobnou situaci, neboť v oné věci nebyl pořízen důkaz v podobě obrazového záznamu, a proto žalovaný trval na výsledku všech tří policistů. V nyní projednávané věci existuje důkaz v podobě videozáznamu, z něhož je možné seznat nejen výhledové poměry svědků a povětrnostní podmínky, nýbrž i skutečnost, že žalobce drží v ruce mezi obličejem a volantem plochý tmavý předmět, přičemž je zjevné, že se nejedná o plastový kelímek. Proto žalovaný na výsledku dalšího policisty netrval. K věrohodnosti policistů žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž z jejich výpovědí vyplývá, že se ze svého stanoviště zaměřovali na přestupky páchané řidiči projíždějících vozidel. Žalovaný proto nevidí nic nestandardního na tom, že policisté spatřili držení hovorového zařízení žalobcem ve shodný okamžik. Videozáznam a skutečnosti z něj zjištěné jsou pak v souladu s výpověďmi obou policistů a skutečnostmi z nich zjištěnými, nikoli v rozporu, jak žalobce namítl. K návrhu výsledku žalobce, žalovaný konstatoval, že žalobce měl po celou dobu řízení možnost se vyjádřit k věci i k provedeným důkazům, avšak k ústnímu jednání se bez náležité omluvy nedostavil, čímž se sám připravil o možnost klást svědkům otázky. Jak vyšetřovací pokus, tak znalecký posudek považuje žalovaný za důkazy nadbytečné. Vzhledem k nezjištěné rychlosti vozidla by znalec neměl dostatek podkladů pro odpovědi na žalobcem uváděné otázky. Vyšetřovacího pokusu pak není třeba za situace, kdy je objektivně (obrazovými záznamy) ověřeno, že svědci přestupek za daných okolností vidět mohli.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 13. 6. 2024 byla správnímu orgánu I. stupně předána spisová dokumentace Policie České republiky ve věci daného přestupku. V úředním záznamu ze dne 7. 6. 2024 je zejména uvedeno, že dne 7. 6. 2024 v čase 9:39 hod. hlídka OO PČR Krnov ve složení prap. V., nstržm. S. a stržm. M., prováděla běžnou hlídkovou činnost Krnově, na ul. Bruntálská poblíž domu č. p. 78, kdy hlídka byla zaparkovaná u mateřské školy na ul. Bruntálská 1400/80 a přibližně v čase 9:39 hod. spatřila projíždějící motorové vozidlo zn. Tesla model 3, které jelo po silnici ze směru od Bruntálu, směrem do centra města, kdy řidič tohoto vozidla za jízdy držel v ruce hovorové zařízení. Následně hlídka provedla silniční kontrolu a řidiče vozidla ztotožnila jako žalobce, jemuž na místě sdělila důvod zastavení, tj. že za jízdy držel v ruce hovorové zařízení, čímž porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobce po zákonném poučení k věci uvedl, že si není vědom, že by v ruce držel mobil, že v ruce nejspíš držel papírový kelímek. Dále uvedl, že nesouhlasí s vyřešením přestupku na místě a požadoval oznámení věci správnímu orgánu. Nstrmž. S. žalobci sdělil, že i když držel papírový kelímek v ruce, tak se plně nevěnoval řízení, s čímž žalobce nesouhlasil. Hlídka s žalobcem sepsala oznámení o přestupku z místa, kde žalobce k celé věci uvedl, že se věnoval řízení a nadržel v ruce mobil. Písemností ze dne 25. 6. 2024 oznámil správní orgán I. stupně žalobci zahájení řízení ve věci daného přestupku a současně jej předvolal k ústnímu jednání na den 12. 8. 2024 v 10:00 hodin, přičemž jej poučil ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), že má před vydáním rozhodnutí právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to v termínu ústního jednání. Předmětná písemnost byla doručena žalobci do datové schránky dne 25. 6. 2024. Předvolání k ústnímu jednání byli rovněž zasahující policisté, prap. I. V. a stržm. J. M. V den konání ústního jednání dne 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje

8. 2024 v 6:56 hodin byla správnímu orgánu I. stupně doručena datová zpráva, v níž se žalobce omluvil z ústního jednání z důvodu náhlé zdravotní indispozice, kterou nijak neosvědčil, a požádal o návrh náhradního termínu. Z protokolu o ústním jednání ze dne 12. 8. 2024 vyplynulo, že se k němu žalobce nedostavil. Přítomni byli zasahující policisté, kteří byli vyslechnuti jako svědci. Součástí spisu je dále DVD obsahující videozáznam z přední kamery ze služebního vozidla. Videozáznam zachycuje služební vozidlo ve statické poloze, kdy jsou pozorována projíždějící vozidla včetně vozidla žalobce. Z videozáznamu je zřejmé, že daného dne bylo jasné počasí bez deště, policistům ve výhledu na projíždějící vozidla nebránila žádná překážka. Ve spisu jsou pak založeny 2 fotografie, pořízené z videozáznamu ze služební palubní kamery. Z první fotografie je zřejmé, na jakou vzdálenost policisté pozorovali projíždějící vozidla a jaké byly výhledové podmínky a počasí v daném dni. Druhá fotografie ukazuje detail záběru, tedy přiblížené vozidlo odvolatele, kde je možno vidět, že žalobce zřejmě drží v ruce nějaký předmět. Ve Výpisu z evidenční karty řidiče je uvedeno, že žalobce měl ke dni výtisku výpisu dne 12. 8. 2024 zaevidováno 17 přestupků v dopravě (od roku 2008) a aktuální stav bodového hodnocení osoby byl 2 body. Součástí spisu jsou rovněž svědecké výpovědi policistů stržm. J. M. a prap. I. V.. Dne 21. 8. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

6. Podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
7. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
8. Žalobce předně namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav z důvodu nevyslechnutí třetího policisty ze zasahující policejní hlídky nstržm. P. S.
9. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce navrhl provedení tohoto důkazu v podaném odvolání, když v něm současně poukázal na rozpor ve výpovědích dosud vyslechnutých policistů, kdy svědek M. vypověděl, že žalobce nesporně držel v ruce mobilní telefon, zatímco svědek V. sice označil žalobcem držený předmět za mobilní telefon, současně ale připustil možnost, že to mohlo být něco jiného. Žalovaný k provedení navrženého důkazu nepřistoupil.
10. Správní orgán sice není důkazními návrhy účastníků řízení vázán (§ 52 odst. 2 správního řádu), avšak vždy musí řádně zdůvodnit, proč navržený důkaz neprovedl (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2009 sp. zn. 5 As 29/2009). Tato úvaha musí být racionální, věcně podložená a přezkoumatelná.
11. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí tvrzeným rozporem mezi výpověďmi vyslechnutých svědků nijak nezabýval a neprovedení navrženého důkazu zdůvodnil tak, že považuje výslech svědka P. S. za nadbytečný, jelikož provedené důkazy tvoří jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný celek vedoucí k závěru o vině žalobce (str. 9 odst. 3 napadeného rozhodnutí). Toto odůvodnění považuje krajský soud za formalistické, ve vztahu důvodům navrženého důkazu zcela nedostatečné a také rozporné s obsahem správního spisu. Pro úplnost je třeba připomenout, že správní orgán I. stupně ve svém

rozhodnutí uvedl, že třetího svědka – nstrmž. P. S. nepředvolal z toho důvodu, že již nepracuje na obvodním oddělení v Krnově a že jeho svědecká výpověď by byla nutná až v případě, kdy by se odpovědnost žalobce za spáchaný přestupek nepodařilo prokázat.

12. Krajský soud na základě obsahu svědecké výpovědi svědka V. přisvědčil žalobnímu (a také odvolacímu) tvrzení, že výpověď tohoto svědka ohledně předmětu, jenž měl žalobce držet za jízdy v ruce, není zcela jednoznačná. Svědek předmět sice označil za telefonní přístroj, ale nikoliv s naprostou jistotou, když připustil možnost, že by to mohl být předmět jiný. Jeho výpověď tak nelze hodnotit jako souladnou s výpovědí svědka M., jenž měl mobilní telefon v ruce žalobce za nesporný.
13. Na základě uvedeného má krajský soud za to, že důkazní návrh svědecké výpovědi třetího policisty P. S. je zcela opodstatněný a jeho provedení je pro náležité zjištění skutkového stavu nezbytné, a to také s přihlédnutím k tomu, že další důkazy-videozáznam a fotografie-nemají, pokud jde o identifikaci předmětu, jenž měl žalobce za jízdy držet v ruce, žádnou vypovídací hodnotu. V této souvislosti je nutno poukázat na zákonné znění skutkové podstaty řešeného přestupku (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu), a z něj plynoucí nezbytnost jednoznačné identifikace předmětu, jenž měl řidič za jízdy v ruce. Žalovaný tedy pochybil, když k provedení navrženého důkazu nepřistoupil, čímž řízení zatížil procesní vadou a napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností.
14. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se přestupkového jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68). Aby správní orgány splnily svou povinnost zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, mohou podle § 51 odst. 1 správního řádu v řízení použít jakékoliv důkazní prostředky. Ty musí získat a provést v souladu se zákonem a musí být způsobilé přispět k objasnění skutkového stavu věci.
15. Dle NSS se nelze ani spokojit s tím, že *„skutečnost, že obviněný se dopustil přestupku, se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější verzí skutkového děje. Existuje-li pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spáchaním přestupku v úvahu.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2011, č. j. 7 As 97/2011-68). Platí totiž, že správní trest (stejně jako trest soudní) lze uložit, jen pokud je nade vší pochybnost, že se skutek stal a že se stal právě tím způsobem, jaký správní orgán zjistil a prokázal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, č. j. 1 As 11/2007-70).
16. Na základě odkazované judikatury lze uzavřít, že v posuzované věci nebyl skutkový stav s ohledem na výše popsany důkazní standard zjištěn dostatečně, jak je v přestupkových věcech vyžadováno.
17. Na základě výše uvedených závěrů se krajský soud nezabýval důvodností dalších žalobních tvrzení, neboť to za dané procesní situace považuje za nadbytečné a nepřipadné, když

jakékoliv další závěry soudu by byly jak předčasné, tak v rozporu s principem dělby moci výkonné a soudní.

18. Krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), proto, že skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.) a dále pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Současně soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z nákladů právního zastoupení žalobce, spočívajících v odměně za dva úkony právní služby dle § 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), konkrétně převzetí zastoupení a písemné podání ve věci samé, v částce 3 100 Kč za jeden úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu) a v paušální náhradě hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Náhrada právního zastoupení tak představuje částku 6 800 Kč, jež byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o částku, kterou je zástupce žalobce povinen odvést podle zvláštního právního předpisu, tj. na 8 228 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč.
20. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o. s. ř.) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.) uložil soud žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 28. února 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně

